

Søndagstanker

Palmesøndag er indledningen til påsken. Så er der en uge til Påskedag, kirkens største helligdag, hvor alting handler om livets sejr over døden og Guds sejr over ja over hvad? Det skal vi finde ud af i løbet af den "stille uge", som den traditionelt bliver kaldt. Der er lang vej i den stille uge frem til påskens budskab, og det er en vej, der fører os igennem både tvivl og fortvivlelse, svigt og løgn. Og måske kommer vi frem til et svar på hvad det var, Gud sejrede over.

Det er en absurd tanke, at livet skulle være stærkere end døden, for vi skal jo alle sammen dø. Der er ikke nogen, der slipper udenom og lever ubegrænset i tid. Og når vi nu på Palmesøndag følger Jesu indtog i Jerusalem som en konges indtog i sin by efter en stor sejr, så er der også noget underligt ved det. Jesus var jo ikke en sejrende konge, som Muhammed var det. Jesus var bare en omvandrende prædikant, der nok havde sine tilhængere, men det var ikke mange, og det var ikke de mest magtfulde eller rige eller fornemme folk, tværtimod.

Hvis vi nu betragter det med, at livet er stærkere end døden OG Jesu indtog som en konge i sin by fra samme indfaldsvinkel, så har de det til fælles, at det taler imod det åbenlyse. Begge dele bliver modbevist af fakta. Vi skal alle sammen dø, og Jesus var ingen sejrrig konge på en stridshest.

Det er lige netop det, Paulus tager fat i, når han i et af sine breve skriver, at for folk at se er evangeliet en dårskab. Det giver ingen mening for det rationelt tænkende menneske, som holder sig til fakta. Men for os, skriver Paulus så, giver det al mulig mening. For os - hvem os? Det er det "os", som består af et fællesskab omkring en tro. For os, som tror, giver det al mulig mening.

Men hvordan kommer man så derhen? Hvordan kommer man fra at holde sig til fakta til at tro? "Det sete afhænger af øjnene, der ser", er der et ordsprog, der lyder. Man ser det, som ens øjne er indstillet på at se. De, der så Jesus ride ind i Jerusalem, så ikke alle det samme. Nogle så en almindelig mand på et æsel. Andre skar palmegrene af træerne for at hylde kongen over alle konger, fordi de så ham sådan.

Vejen gennem den stille uge vil vise os noget om verden og om os selv, som vi egentlig ikke bryder os om. Vi vil se en folkemængde, der hellere ville have en vaneforbryder og morder løsladt end Jesus. Vi vil se en politiker, Pontius Pilatus, som ikke turde andet end at bøje sig for et krav fra en råbende folkemængde - og prøvede at redde sin selvanseelse ved at vaske hænder. Vi vil se hån og foragt for en tortureret mand, fornægtelse og svigt af én, som ellers var den, man så op til. Alt det i løbet af en uge, som skal ende med en sejrsmorgen på påskemorgen.

I år kommer vi ikke til at mødes i kirken for at gå med i denne uge gennem alle disse scenarier. Vi må følge dem i tanker og huske tidligere års oplevelser i vores kirke. Her på hjemmesiden går vi med, både Skærtorsdag, Langfredag og Påskedag. Følg beretningen her.

Og så kan man da også følge den gamle forstander for Askov Højskole, Jørgen Bukdahls gode råd mod mismod: "Drik en dram og syng en salme; det plejer at hjælpe!"